

Δεν είμαι από γυαλί!

Η αληθινή ιστορία
ενός αγοριού με Ιδιοπαθή
Αυτοάνοση Θρομβοπενία.

Δεν είμαι από γυαλί!

Η αληθινή ιστορία ενός αγοριού με
Ιδιοπαθή Αυτοάνοση Θρομβοπενία.

Xθες ήταν τα έβδομα γενέθλιά μου.

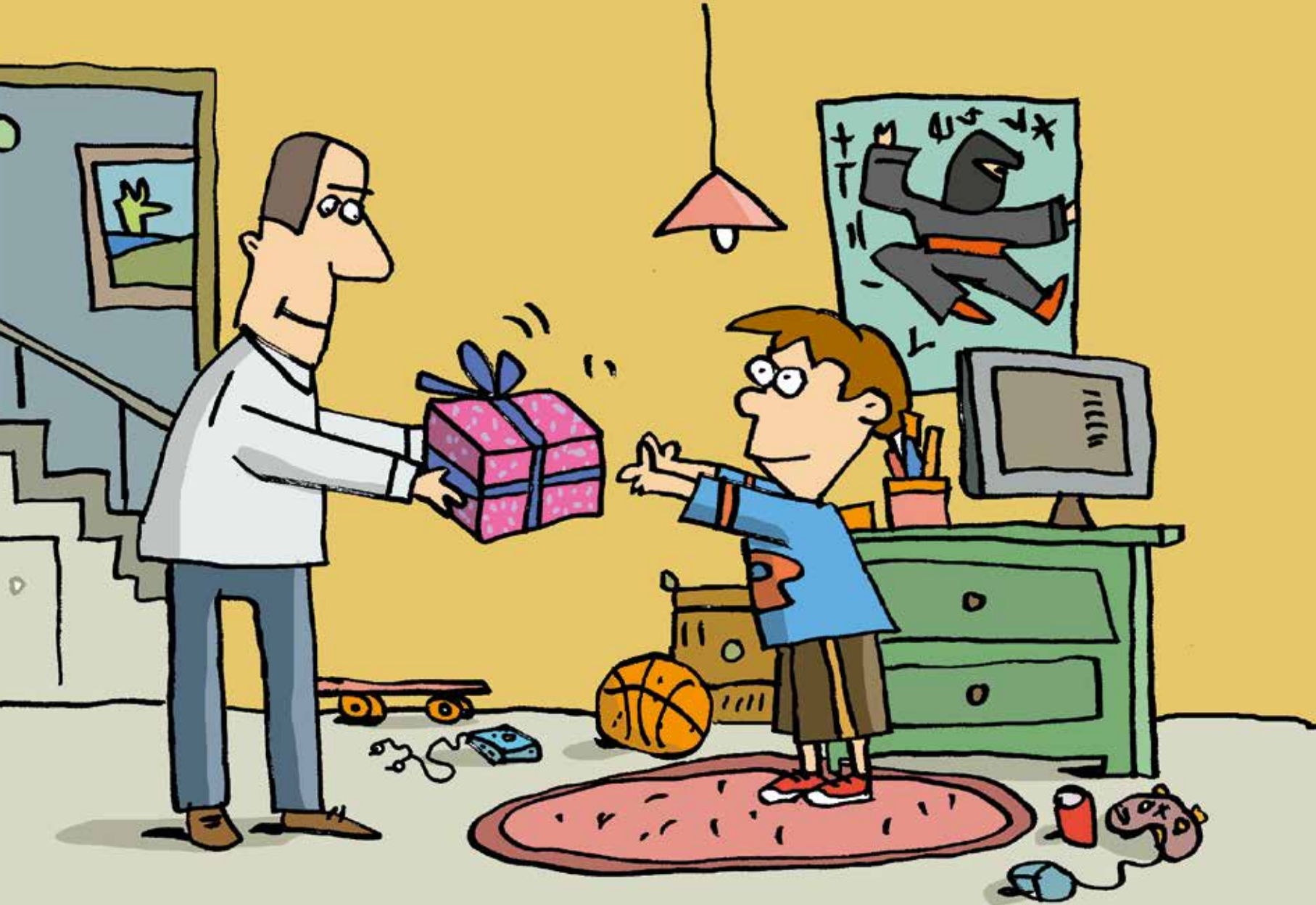
Ο μπαμπάς μου είπε ότι θα μου έφερνε ένα ξεχωριστό δώρο όταν θα γυρνούσε σπίτι από τη δουλειά.

Όταν τον άκουσα να ανεβαίνει τις σκάλες, έτρεξα και περίμενα δίπλα από την πόρτα.

Όταν μπήκε μέσα ήμουν τόσο ενθουσιασμένος!

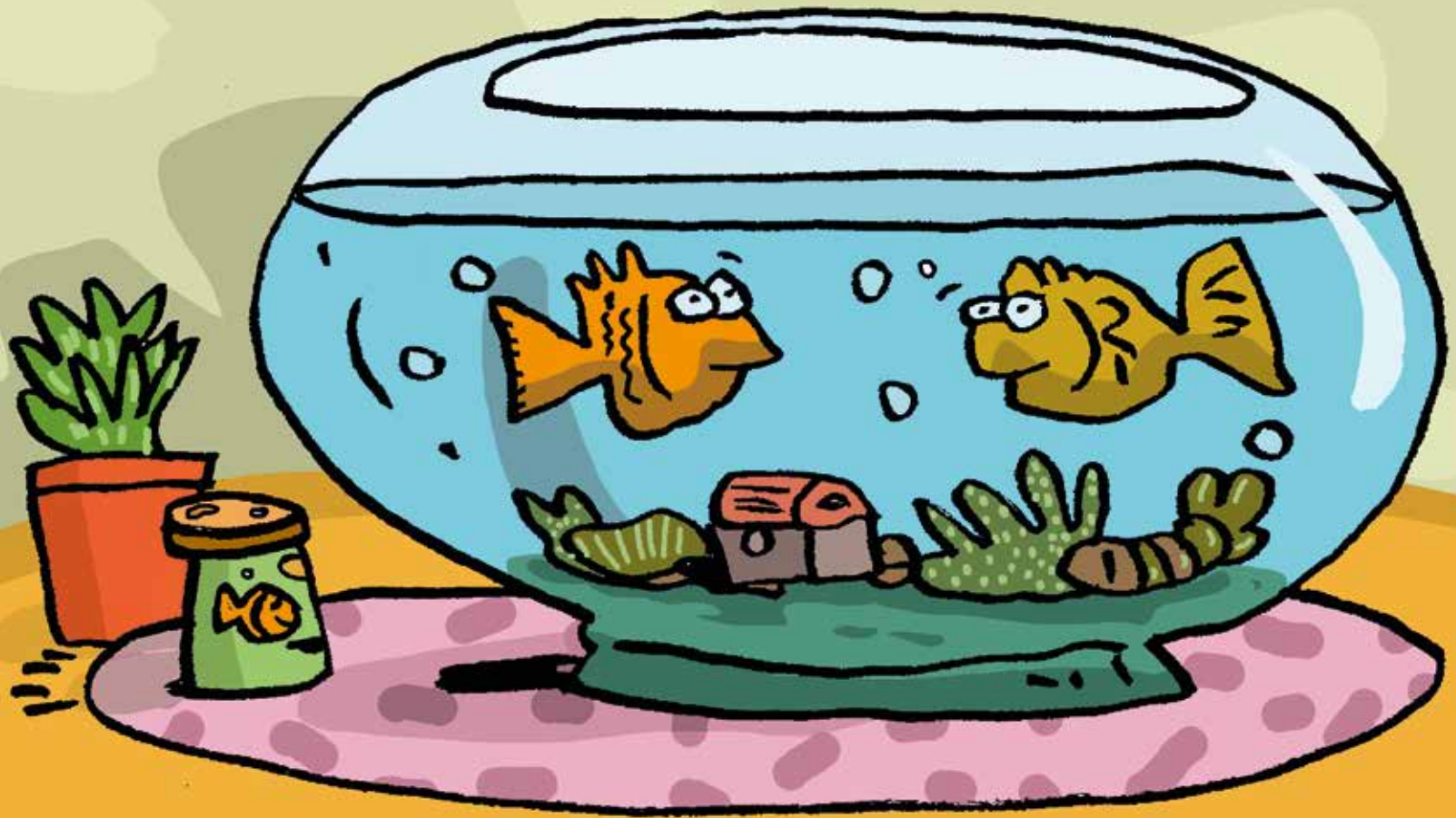
Κρατούσε ένα μεγάλο κουτί δώρου και το άφησε προσεκτικά πάνω στο τραπέζι.

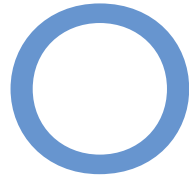

Μην κουνήσεις το κουτί. Απλώς άνοιξέ το πολύ προσεκτικά», είπε ο μπαμπάς.
Σήκωσα με μεγάλη προσοχή το καπάκι του κουτιού και είδα μια στρογγυλή γυάλα τυλιγμένη σε πλαστικό με φυσαλίδες αέρα, που μέσα είχε δύο χρυσόψαρα που κολυμπούσαν στο νερό.

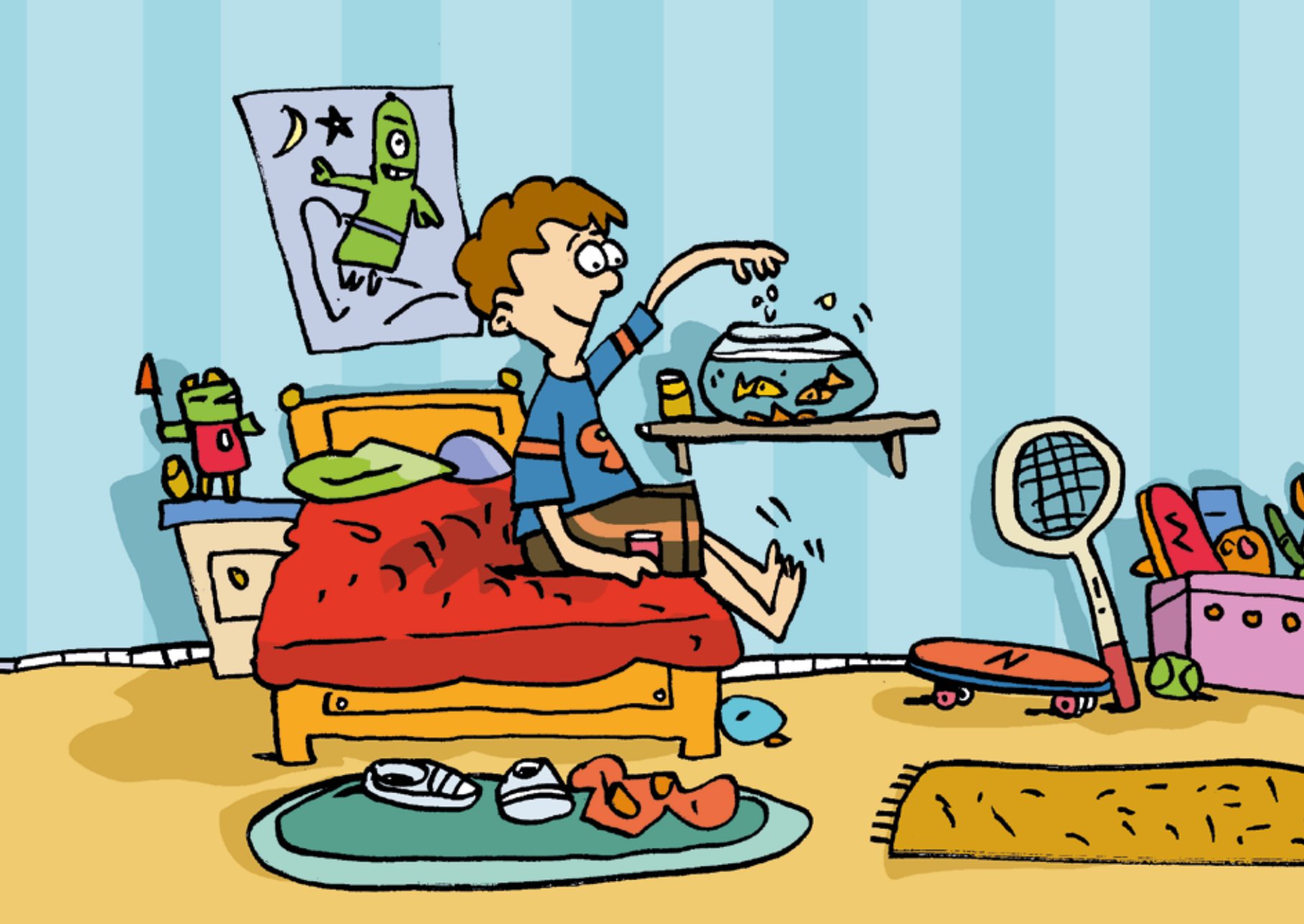

Μπαμπάς με βοήθησε να βγάλω τη γυάλα από το κουτί και τη βάλουμε μαζί στο ράφι δίπλα στο κρεβάτι μου. Είπε ότι πρέπει να την προσέχουμε, όπως προσέχουμε τον εαυτό μας για να μη χτυπήσουμε, γιατί ακόμα και ένα μικρό χτύπημα μπορεί να ραγίσει το γυαλί και έτσι να χυθεί όλο το νερό, δημιουργώντας έναν μικρό χαμό.

Εγώ γέλασα και υπενθύμισα στον μπαμπά μου ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει στο σώμα μας! Βλέπεις, μπορεί το σώμα μας να έχει μέσα του πολλά υγρά, όπως ακριβώς και ένα ενυδρείο, αλλά, ακόμα και αν τύχει να κοπούμε, το σώμα μας ξέρει πώς να κλείσει την πληγή.

Πώς το ξέρω; Το ξέρω γιατί έχω μια ασθένεια που λέγεται αυτοάνοση θρομβοπενία.

Είναι ένα πρόβλημα με το αίμα.

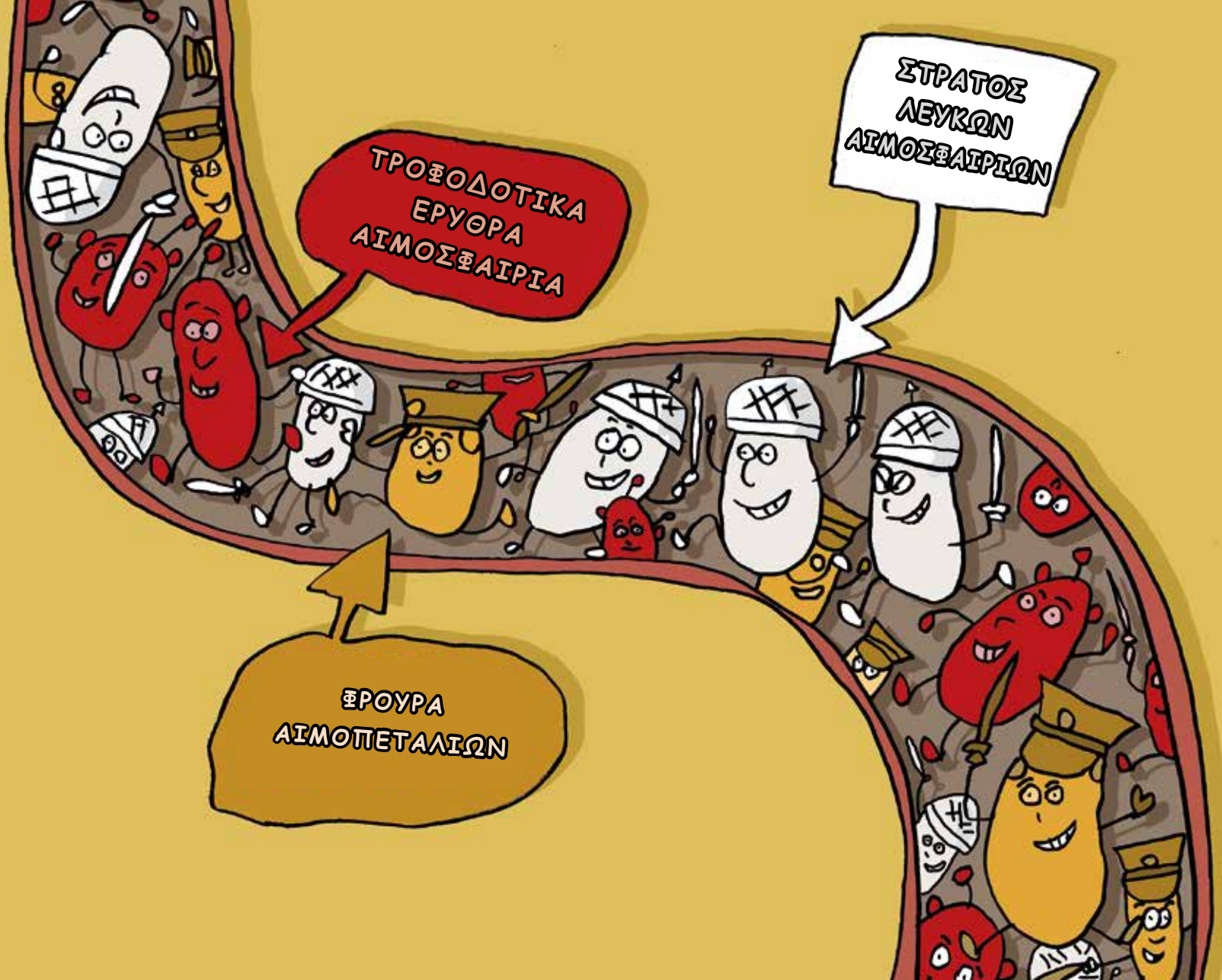
A cartoon illustration of two men standing on a grassy field. The man on the left has curly brown hair and is wearing a yellow t-shirt with a green bird-like logo and dark pants. The man on the right has black hair, glasses, and is wearing a blue t-shirt with an orange basketball logo and dark pants. They are both gesturing with their hands as if in conversation. The background shows a simple cityscape with buildings, trees, and a blue sky with a light blue cloud.

Έχω ΙΤΡ.

Κάτι σαν
το ΝΒΑ
δηλαδή;

Η γιατρός μου τα εξήγησε όλα: Το σώμα μας έχει πολλές φλέβες και αρτηρίες που μεταφέρουν αίμα και το αίμα μεταφέρει νερό, θρεπτικά στοιχεία, οξυγόνο, πολεμιστές κατά των μολύνσεων και πηκτικά αίματος σε όλα τα μέρη του σώματος. Στο αίμα υπάρχουν πολλά μικροσκοπικά σωματίδια, τα κύτταρα. Αυτά κολυμπούν στο αίμα, όπως τα ψάρια στο ποτάμι, και κάθε είδος κυττάρου έχει τη δική του δουλειά.

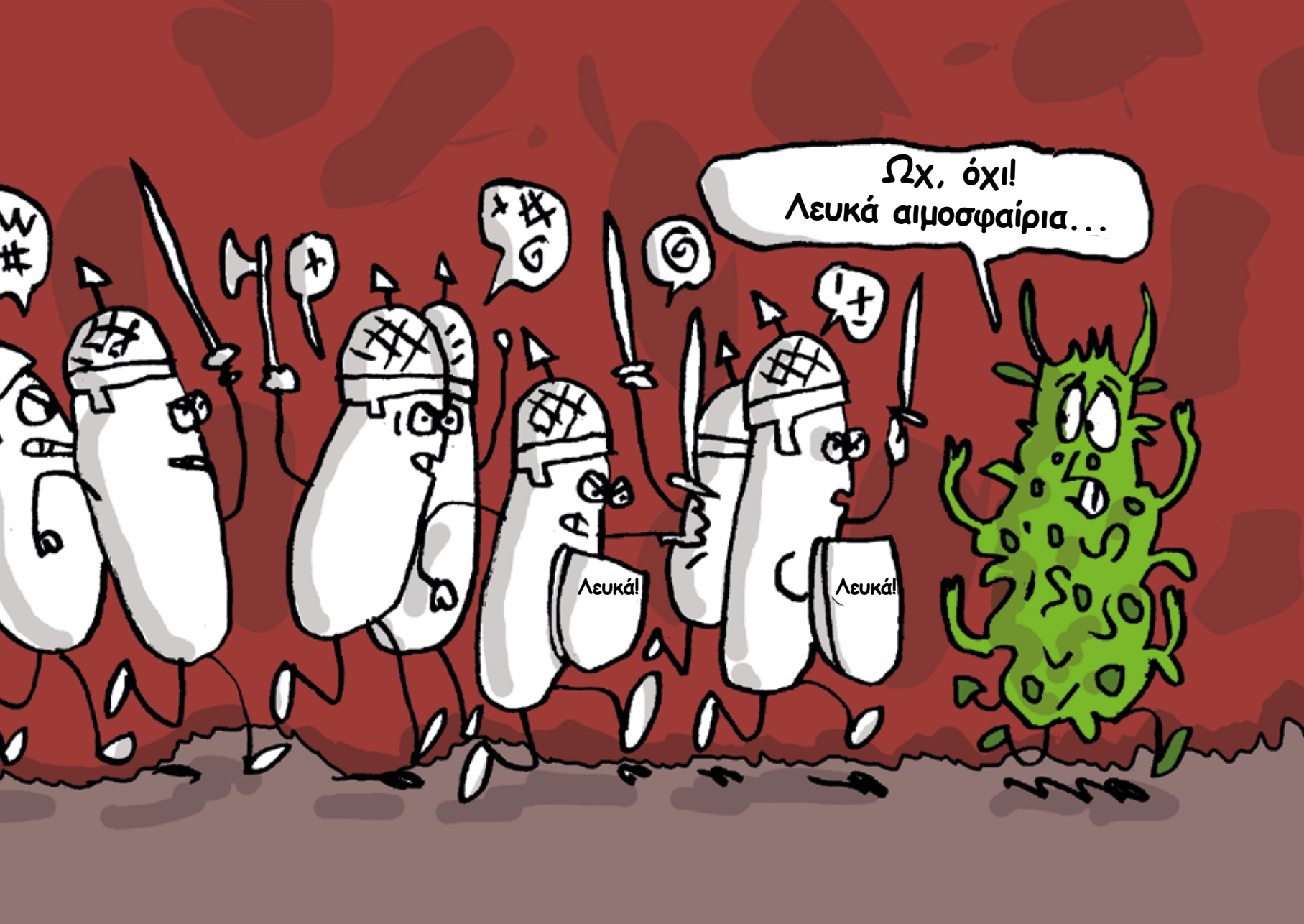
ΤΡΟΦΟΔΟΤΙΚΑ
ΕΡΥΘΡΑ
ΑΙΜΟΣΦΑΙΡΙΑ

ΣΤΡΑΤΟΣ
ΛΕΥΚΩΝ
ΑΙΜΟΣΦΑΙΡΙΩΝ

ΞΕΡΟΥΡΑ
ΑΙΜΟΠΕΤΑΛΙΩΝ

Tο πρώτο είδος μικροσκοπικών σωματιδίων είναι τα ερυθρά αιμοσφαίρια, τα οποία μεταφέρουν οξυγόνο και τροφή σε όλα τα άλλα κύτταρα του σώματος. Το δεύτερο είδος είναι ο «στρατός» των λευκών αιμοσφαιρίων. Η δουλειά του είναι να πολεμάει ιούς, βακτήρια και άλλα βλαβερά πραγματάκια που εισβάλλουν στο σώμα μας. Οι επιστήμονες λένε ότι τα λευκά αιμοσφαίρια είναι μέρος του λεγόμενου «ανοσοποιητικού συστήματος».

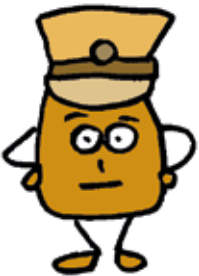

Ωχ, όχι!
Λευκά αιμοσφαίρια...

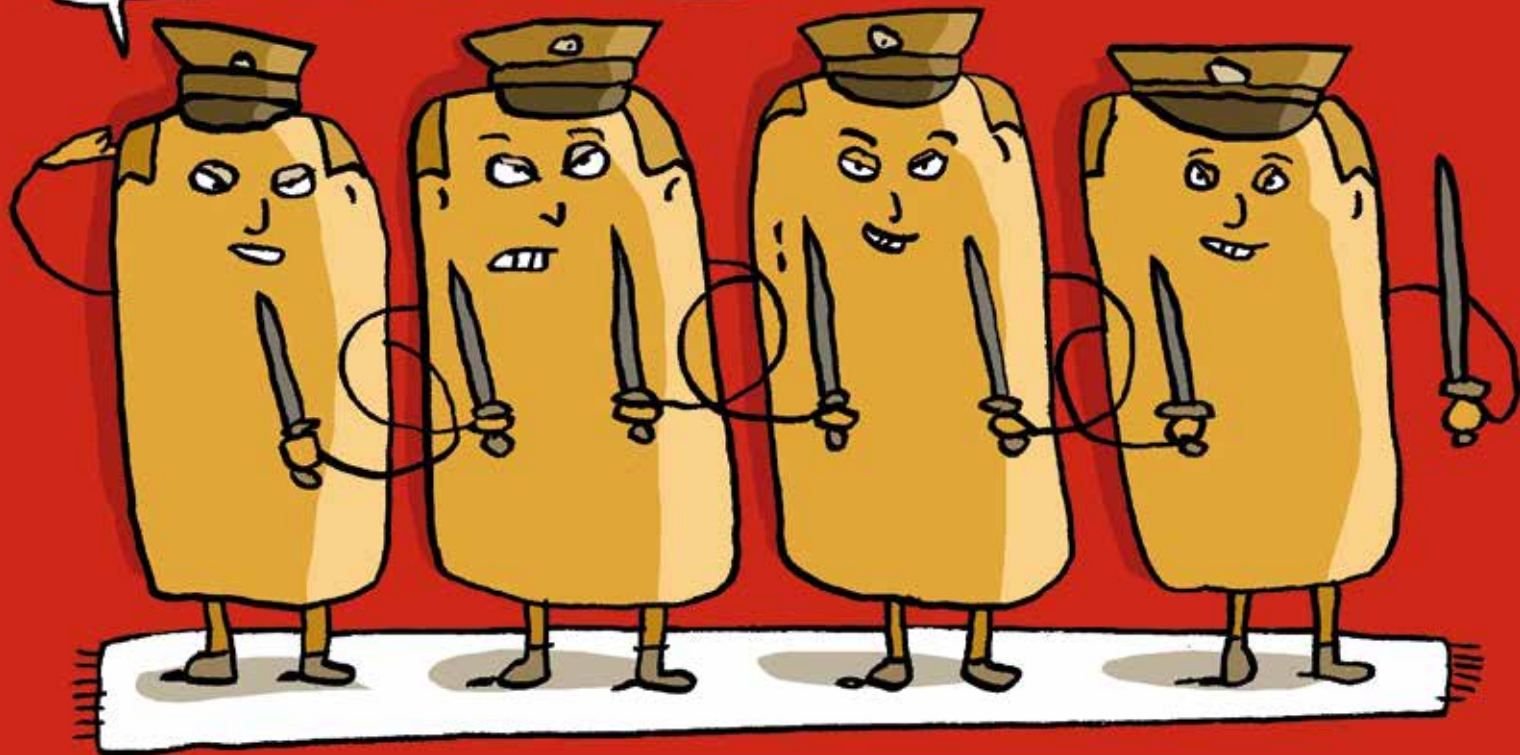
Λευκά!

Λευκά!

Tο τρίτο είδος είναι η Φρουρά Αιμοπεταλίων: πολλά, πολλά μικροσκοπικά θραύσματα. Αυτά, μόλις δουν κάποια τρύπα ή κενό σε κάποιο αιμοφόρο αγγείο, κολλάνε μεταξύ τους και δημιουργούν έναν φραγμό, που λέγεται «θρόμβος αίματος» και δεν αφήνει το αίμα να φύγει από το σώμα. «Όταν λέμε ότι το 'αίμα έκανε θρόμβο', σημαίνει ότι τα εργατικά αιμοπετάλια έχουν κάνει τη δουλειά τους», είπε η γιατρός.

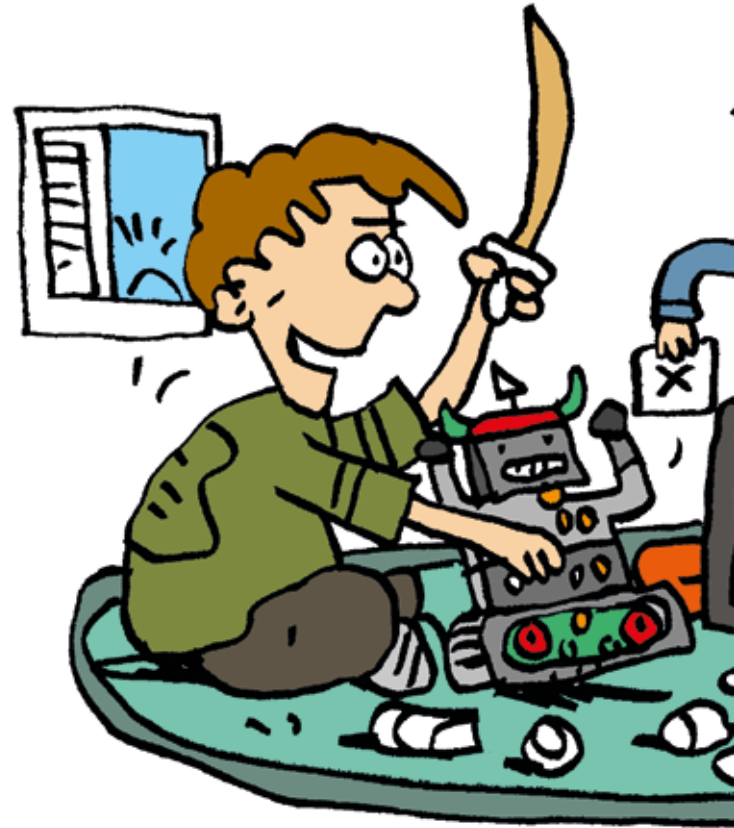

Η Φρουρά Αιμοπεταλίων είναι έτοιμη για δράση!

Η δουλειά των αιμοπεταλίων είναι πάρα πολύ σημαντική γιατί χάρη σ' αυτά εμείς μπορούμε να παίζουμε, να πηδάμε, να χορεύουμε, να κολυμπάμε, να αθλούμαστε και να συμμετέχουμε σε κάθε είδους δραστηριότητα χωρίς να ανησυχούμε.

Ακόμα κι αν χτυπήσουμε και ματώσουμε, τα αιμοπετάλια θα πιάσουν αμέσως δουλειά και θα φροντίσουν να σταματήσει η αιμορραγία.

Στο δικό μου
σώμα τα πράγματα
λειτουργούν λίγο
διαφορετικά.

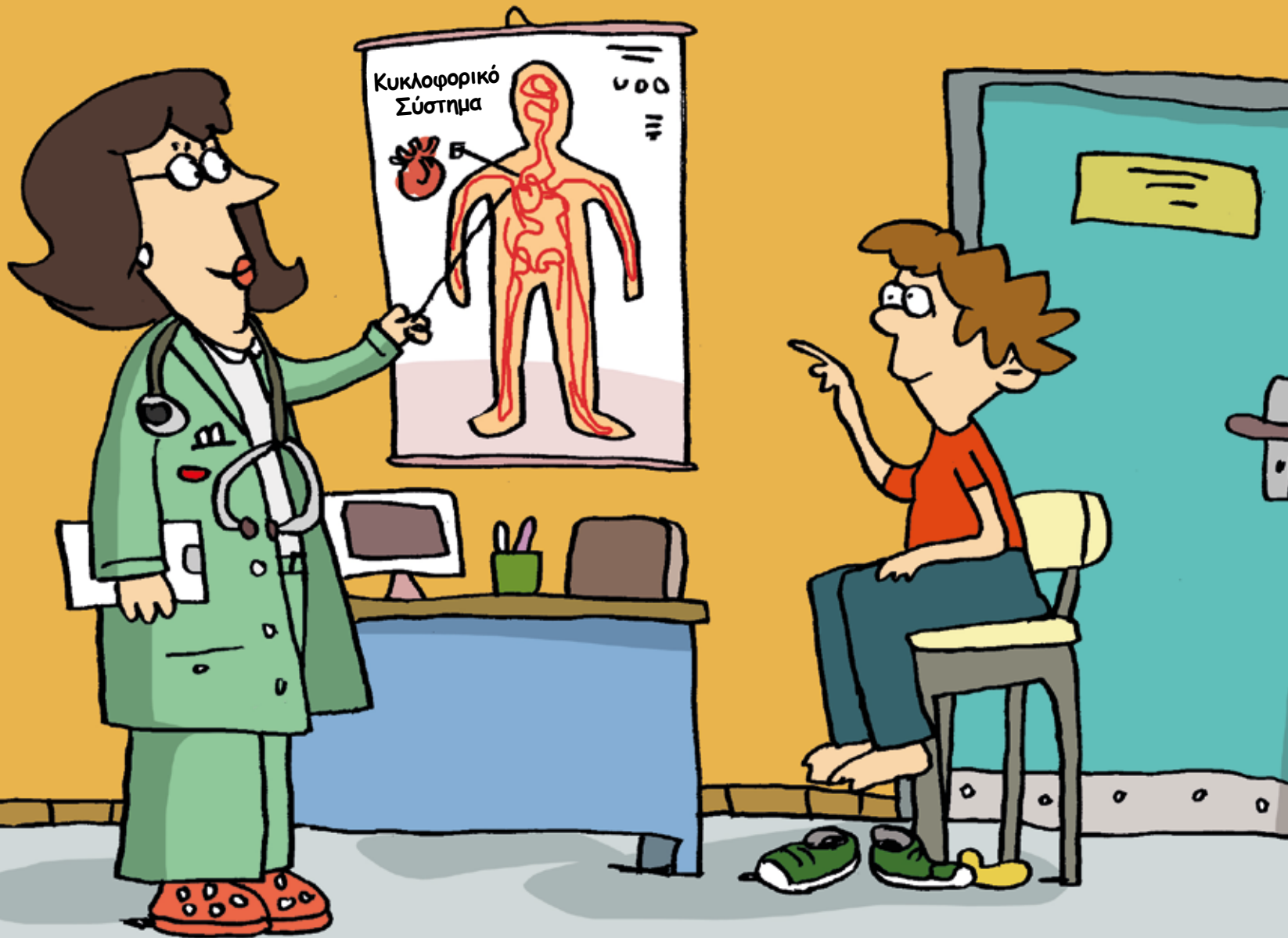
Η

γιατρός μου εξήγησε ότι όταν ένα παιδί έχει αυτοάνοση θρομβοπενία, όπως εγώ, σημαίνει ότι δεν υπάρχουν αρκετά αιμοπετάλια στο αίμα του. Είναι πολύ πιο δύσκολο για τους «φρουρούς» να κλείσουν τρύπες και κοψίματα στα αιμοφόρα αγγεία.

Γι' αυτό, κάποιες φορές εμφανίζονται μικρές κόκκινες κηλίδες στο δέρμα μου, μαύρες και μπλε μελανιές ή τρέχει αίμα από τη μύτη μου.

«Αυτό συμβαίνει όταν κάνεις βαβά κάπου μέσα στο σώμα σου ή στο δέρμα σου. Επειδή δεν έχεις αρκετά αιμοπετάλια, τους είναι πολύ δύσκολο να σταματήσουν το αίμα που τρέχει.», μου εξήγησε.

Γι' αυτό πρέπει να είμαι πιο προσεκτικός από τα άλλα παιδιά όταν παίζω. Η μαμά πάντα θυμίζει στον μπαμπά ότι δεν πρέπει να είμαι ατσούμπαλος και να παίζω έντονα όταν είμαι έξω με άλλα παιδιά. Και ο μπαμπάς πάντα απαντάει, «Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να τον τυλίξουμε σε πλαστικό με φυσαλίδες αέρα».

Αυτό πάντα μου φαίνεται αστείο γιατί φαντάζομαι παιδιά φτιαγμένα από γυαλί και τυλιγμένα σε πλαστικό με φυσαλίδες αέρα για να μην σπάσουν.

ταν ο αριθμός των αιμοπεταλίων μου είναι χαμηλός απαγορεύεται να παίζω με μπάλες, να κάνω ποδήλατο, σκέιτ, πατίνι, ή ιππασία. Ακόμα και στην παιδική χαρά πρέπει να είμαι πάρα πολύ προσεκτικός. Αλλά πηγαίνω στο σχολείο και περνάω καλά με τους φίλους μου, γιατί δεν είμαι εύθραυστος και σίγουρα δεν είμαι από γυαλί!

P

ρώτησα τη γιατρό πώς γίνεται να έχω λιγότερα αιμοπετάλια από τα άλλα παιδιά. Εκείνη είπε ότι απλώς συμβαίνει.

Κάποιες φορές, ο «στρατός» των λευκών αιμοσφαιρίων τρελαίνεται και νομίζει ότι τα αιμοπετάλια είναι ιοί, βακτήρια ή άλλα βλαβερά παράσιτα και τους επιτίθεται.

Επίσης, είπε ότι ελπίζει πως καθώς μεγαλώνω τα λευκά αιμοσφαίρια θα καταλάβουν το λάθος τους και θα σταματήσουν να πολεμάνε τη Φρουρά Αιμοπεταλίων.

Είναι δικό
μας λάθος!

- Ωχ, συγγνώμη!

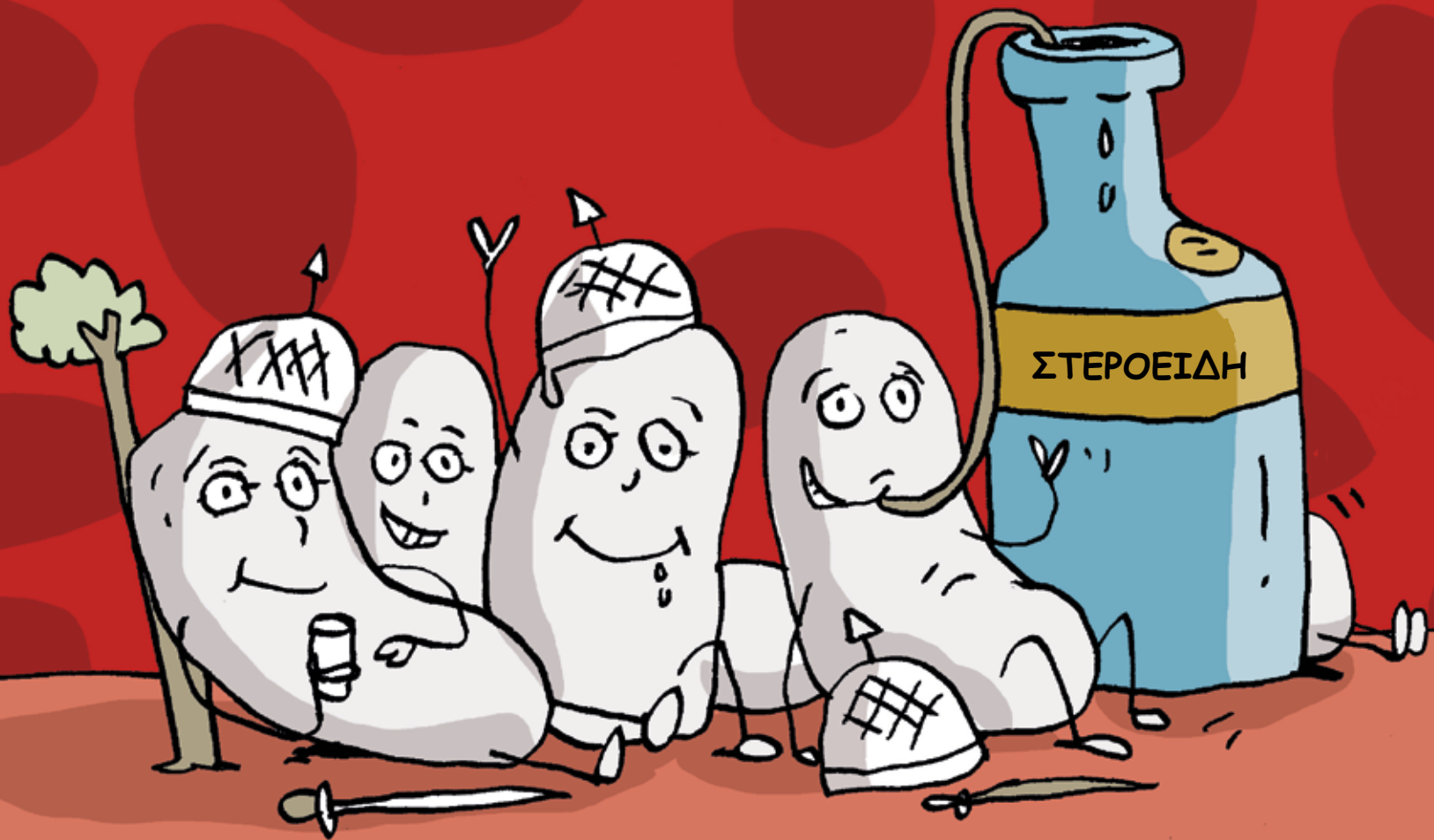
- Ήταν
παρεξήγηση...

- Τα αγαπάμε
τα αιμοπετάλια.

Tο σώμα μας μπορεί να ξεπεράσει αυτό το μπέρδεμα με τη βοήθεια συγκεκριμένων φαρμάκων», είπε η γιατρός. «Κάθε τύπος φαρμάκου λειτουργεί με διαφορετικό τρόπο». Ο πρώτος τύπος φαρμάκου λέγεται «στεροειδή». Συνήθως παίρνεις ένα χάπι ή σιρόπι, το οποίο ηρεμεί τον στρατό των λευκών αιμοσφαιρίων και μειώνει τις πιθανότητες να επιτεθεί στη Φρουρά Αιμοπεταλίων.

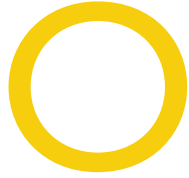
Ένας άλλος τύπος φαρμάκου είναι η ανοσοσφαιρίνη, που ακούγεται πολύ αστείο. Αυτό το φάρμακο βάζει πολλούς στόχους στα λευκά αιμοσφαίρια, ώστε να επιτίθενται σε αυτούς και να είναι πολύ απασχολημένα και να επιτίθενται λιγότερο στα αιμοπετάλια.

- Πάμε ανοσοσφαιρίνες!

- Τι συμβαίνει;

τρίτος τύπος φαρμάκου λέγεται «αγωνιστές θρομβοποιητίνης». Αυτοί δίνουν εντολή στο σώμα να δημιουργήσει πολλά αιμοπετάλια στον μυελό των οστών (το «εργοστάσιο αιμοπεταλίων»). Όταν δημιουργούνται πολλά περισσότερα αιμοπετάλια, υπάρχουν αρκετά για να σταματάνε τις αιμορραγίες.
Ο μπαμπάς μου λέει ότι η γιατρός αποφασίζει ποια θεραπεία είναι η καλύτερη για εμένα.

Πάμε
αιμοπετάλια!

Εργοστάσιο
Αιμοπεταλίων

Αγωνιστές
Θρομβοποιίτινης

Εντωμεταξύ, εγώ περνάω καλά με τους φίλους μου, απολαμβάνω το σχολείο και είμαι πάρα πολύ χαρούμενος γιατί γιορτάζω τα γενέθλιά μου!

Χρόνια πολλά!

Και μπορεί μέχρι τα επόμενα γενέθλιά μου το σώμα μου να μη μπερδεύεται πια και να μπορώ να ζητήσω για δώρο ένα ποδήλατο!

